

Peter van de Ven

DE SCHEPPENDE KRACHT VAN DE REÛNIE

Zelfreflectie als antwoord op de mondiale crisis

*'Velen spreken over het veranderen van de wereld,
slechts weinigen over het veranderen van zichzelf'*

Inhoud

Deel een: Het verhaal	9
Deel twee: Het 9, 6, 3, 1-zelfreflectieconcept	81
Deel drie: Actieve zelfbevraging	298

Deel een: Het verhaal

De scheppende kracht van de reünie

Een verhaal over de scheppingskracht van een reünie waarin drie oud-studiegenoten psychologie elkaar na jaren weer tegenkomen. Iets brengt hen samen en er volgt een ingrijpend besluit...

Peter Panfilius

Deel twee: Het 9, 6, 3, 1-
zelfreflectieconcept
De scheppende kracht van de reünie

'Elke verandering begint met een andere manier van kijken'

Deel drie: Actieve zelfbevraging
De scheppende kracht van de reünie

'Zelfonderzoek vereist moed, maar geeft tevens een enorme innerlijke kracht'

Inhoud

De ontmoeting	300
De paradox van het 9, 6, 3, 1-concept: het doel bereiken door het los te laten	301
Zelfonderzoek: het belang van <i>weten hoe</i> naar <i>weten wat</i> .	302
Zelfonderzoek: Intensieive zelfbevraging	304

Recensie

Peter van de Ven

De scheppende kracht van de reünie; zelfreflectie als antwoord op de mondiale crisis

isbn 978-94-022-0269-4 / uitg. Boekscout.nl, Soest, 2013, 307 p.

De titel van het boek *De scheppende kracht van de reünie* komt bij mij niet zo binnen, maar de ondertitel *Zelfreflectie als antwoord op de mondiale crisis* des te meer. De mondiale crisis, daar worden we allemaal door beïnvloed, het doet ons iets als we dat echt toelaten en het roept ons op tot bezinning.

De eerste 80 pagina's gaan inderdaad over een reünie van psychologen. Maar het is een boeiend en vlot geschreven verhaal dat laat zien hoe mensen door het leven zelf worden wakker geschud, in contact komen met hun gevoel, tot zelfreflectie en nieuwe perspectieven komen: 'Ik voel tintelingen, van kruin tot onder in mijn rug. Er ontstaat iets moois en ik voel me zwanger van alle mogelijkheden. Het leven is mooi als je een overstijgend doel tegemoet gaat.'

De lezer komt prachtige passages tegen: 'Wij verwijten elkaar van alles en weigeren het mooie in onszelf en de ander te zien. [...] Durven we naar onszelf te kijken, durven we onze kwetsbaarheid te tonen voor een mondiaal resultaat? Putten uit onze eigen bron [...] zodat we in Zuid-Afrika iets van onszelf kunnen geven. Het vergt moed, de keuze ligt bij ons. [...] De stilte is alom aanwezig, maar er lijkt iets wonderbaarlijks gebeurd te zijn. Een geladen atmosfeer heeft een transitie ondergaan. Er heerst een sfeer van zelfbewustzijn, verwondering en zelfreflectie.'

Na de ontroerende passages uit het eerste deel, gaan we naar het hoofdgerecht van het boek, over het zelfreflectieconcept. 'Word je eigen goeroe' schrijft Peter van de Ven, 'want de werkelijke antwoorden bevinden zich uiteindelijk in jezelf. [...] Het gaat niet over *wie ben ik*, omdat dit voor mij de ervaring geeft van een bevroren *ik*. Het gaat over *wie kan of wie wil ik zijn?* Juist in dit wordings- en ontwikkelingsproces ligt de potentie opgesloten van het *zijn*.'

Van de Ven hanteert het verrukkelijk rigoureuze standpunt, dat alles wat je om je heen ziet, dat je dat zelf bent. Alle oordelen die je velt over anderen, zijn vooral van toepassing op jezelf. Ik deel dit standpunt, hoewel het in de praktijk soms bijna niet te verteren valt. Maar het leven wordt er toch leuker van. Het plaatst je onmiddellijk in de verantwoordelijk voor alles wat je in je leven kiest en hebt gekozen.

Het voorgestelde reflectie-concept 9, 6, 3, 1. is een verzameling criteria, waardoor je tot zelfreflectie wordt opgeroepen. Het gaat om 9 krachten: paradigma, intentie, potentieel, zelfbeeld, omgeving, gedrag, onbewustzijn, anderen en keuzes. Het gaat hier om creëren, bewegen en veranderen. Vervolgens hanteert van de Ven 6 levensgebieden: Spiritueel: 'Wacht niet tot de wereld je ontdekt, maar ga de wereld ontdekken', Sociaal: 'De sleutel tot de ander ben je zelf', Materieel: 'Wanneer het ego sterft ontwaakt het ware zelf', Fysiek: 'Een heldere geest komt tot recht in een vitaal lichaam, Emotie: 'Ben niet bang voor schaduwen, het betekent gewoon dat er ergens licht dichtbij is', Werk: 'Hoe minder ik iets als werk zie, hoe meer ik voor elkaar krijg'. Vervolgens worden 3 zijnsstaten onderscheiden: wel-zijn, gezond-zijn en succesvol-zijn. Tenslotte gaat het bij de 1 om één zuiver bewustzijn, met oneindige mogelijkheden.

Het reflectie-concept van Peter van de Ven is de moeite waard voor coaches, die steeds dieper en breder willen kijken, ontdekken en vragen stellen. Bij het verzamelen van de hoeveelheid levenskunstige wijsheden heeft hij geput uit vele spirituele en filosofische stromingen, maar ook uit veel anekdotes, uit het leven gegrepen. De coach die zich daardoor laat inspireren, zal in dit boek zeker veel van zijn gading vinden. Persoonlijk houd ik meer van het eerste deel van het boek, omdat de ontdekkings- en transformatieprocessen van de reünisten mij ontroerde. Verschillende redenen dus, om dit boek mee te nemen naar de eerste de beste vakantiebestemming.

Adriaan Hoogendijk

Verbeter de wereld: wacht niet op anderen

Het boek *De scheppende kracht van de reinie* van de psycholoog Peter van der Ven heeft als ondertitel *Zelfreflectie als antwoord op de mondiale crisis* en geeft op de voorkaft ook nog de volgende constatering mee: *Velen spreken over het veranderen van de wereld, slechts weinigen over het veranderen van zichzelf*. Het boek is het resultaat van een bezinningsproces op zijn werk als psycholoog en vooral ook als coach. Wie TVC jarenlang volgt en leest, ziet dat dit boek antwoorden geeft op vragen waar vele coaches mee bezig zijn, zeker na een aantal jaren werkervaring. Merkwaardig is dat de schrijver steeds naar voren brengt dat je anderen niet kunt veranderen, maar dat hij daar eigenlijk wel vanuit gaat. Een analyse van het woord/begrip 'veranderen' zou interessant kunnen zijn, maar het is in dit geval nog boeiender om de gedachten van de schrijver na te gaan. De schrijver is namelijk niet zozeer uit op een theorie maar wel op een actieplan.

In het boek spelen de getallen 1, 3, 6, 9 en 12 een belangrijke rol. Ze vormen het concept van het boek. Van der Velde stelt in het mens-zijn het (zuivere) bewustzijn centraal. Niet zozeer omdat hij een aanhanger van de ideeën van Descartes (Cogito ergo sum) want ergens staat ook: Ik krenk dus ik besta. Zijn visie op bewustzijn heeft ook weer een zeker paradoxaal element. Hij vindt namelijk dat je je bewust moet zijn van je onbewustzijn. Bewustzijn heeft in elk geval te maken met bewust zijn. Daar wijst Van der Ven drie gebieden aan: welzijn (wel zijn), gezond zijn en succesvol zijn. Best aannemelijk. Deze 'zijnsstaten' ziet hij dan terug op een zestal levensgebieden. Je zou kunnen zeggen aspecten van iemands leven. Hij bespreekt de volgende zes: spiritueel leven, sociaal leven, materieel leven, fysiek leven, emotioneel leven, en arbeidsleven. Deze indeling berust niet zozeer op een sluitende indeling en afgrenzing van gebieden, maar voelt wel aan als terzake en dekkend. Er valt mee te leven, en nog goed ook. Daarna ordent en bespreekt Peter negen creatoren, en ook hier geldt weer dat ze min of meer intuïtief ingevuld en van elkaar onderscheiden zijn, dit op basis van veel ervaring in het omgaan met personen en organisaties. Hier volgen ze: paradigma, intentie, potentieel, zelfbeeld, gedrag, omgeving, onbewustzijn, anderen en keuzes. Dat het creatoren zijn, en waarom en in welke zin, vergt om het boek goed te lezen. Je betreedt een rijke denkwereld, die op elke bladzijde uitnodigt tot jamaars en vooral tot reflectie en eigen ideeën. Eigenlijk zijn het thema's voor onderlinge dialoog. Het gaat ook niet zozeer om het grote gelijk op bepaalde punten, maar meer om het zien van mogelijkheden.

Helemaal in lijn met de gedachtengang van de schrijver is het getal 12. Dat doet denken aan de 12 apostelen, dus aan de missionering, maar hier merk ik maar meteen op dat Van der Ven veel gedachten vormt van een zekere Boedhistische achtergrond, die overigens ook vaak te vinden zijn in de traditie van het christendom. Je kunt de wereld niet verbeteren, maar dat moeten we wel. Je kunt mensen niet veranderen, maar dat is wel noodzakelijk, en wel om te beginnen met jezelf. Je moet ook geen richtlijnen geven want ideeën zijn pas activerend als ze uit de persoon zelf voortkomen. Peter van der Ven heeft zich dus met een vrijwel onmogelijke klus opgehad. Maar nu wordt het natuurlijk nog spannender, namelijk hoe zullen we het onmogelijke vorm gaan geven. Het 1-3-6-9-12-concept is omgezet in een instrument voor zelf-onderzoek; dat kan bruikbaar en nuttig zijn. Maar belangrijker is de idee met betrekking tot de 12, een idee die echt de kroon is op het werk van Peter van der Ven. Hij wil een beweging op gang brengen dat personen ervoor kiezen om zich 12 dagen per jaar / 1 dag per maand in te zetten voor doelen die los staan van eigen belang. Dat leidt onherroepelijk tot contact met anderen en dat zal aanstekelijk werken. De auteur zegt het zo: "Twaalf dagen per jaar met een doelgroep werken vanuit jouw passie. Door één dag per maand vrijwillige

dienstbaarheid ben je de verandering die je wilt zien en creëer je voorbeeldgedrag. Anderen kunnen van jouw initiatief en enthousiasme bevroegen raken. Het cascade-effect volgt". Deze processen zijn wel degelijk al gaande in een door geldverblindende beheerste wereld, maar een zekere epidemische werking in de richting van echte waarden zoals Peter van der Ven die voorstaat, is zeer welkom.